

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 1. listopada 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje govori o dvojici sinova, od kojih otac traži da idu raditi u vinograd (usp. *Mt 21, 28-32*). Prvi odmah pristaje, ali zatim ne ode. Drugi, međutim, isprva odbija, ali zatim se predomisli i ode.

Što reći o ta dva stava? Prvo što nam pada na um jest to da ići raditi u vinograd iziskuje žrtvu i da žrtva traži odricanje, ne dolazi spontano, makar bili i svjesni toga da smo djeca i nasljednici. No problem ovdje nije toliko u otporu prema odlasku u vinograd, koliko u *iskrenosti* odnosno neiskrenosti prema ocu i prema samima sebi. Naime, dok se nijedan od dvojice sinova ne ponaša besprijeckorno, prvi laže, a drugi se ogrješuje o oca, ali ostaje iskren.

Pogledajmo sad sina koji pristaje poći, a zatim ne ode. On ne želi izvršiti volju svoga oca, ali se ne želi ni raspravljati ili govoriti o tome. Tako se skriva iza jednoga „da“, iza lažnog pristanka, koji skriva njegovu lijenost i na trenutak spašava njegov obraz, on je licemjer. Uspio je izvesti to tako da sve prođe bez konflikta, ali je obmanuo i razočarao svog oca, iskazujući mu nepoštivanje na gori način nego da mu je izravno rekao „ne“. Problem s čovjekom koji se tako ponaša jest u tome što on nije samo grešnik, već i *pokvarenjak*, zato što otvoreno laže kako bi prikrio i zakamuflirao svoj neposluh, ne prihvaćajući ikoji iskren dijalog ili sučeljavanje.

Drugi sin, onaj koji kaže „ne“, ali zatim ode, je, međutim, iskren. Nije savršen, ali je iskren. Naravno, bilo bi lijepo da je odmah rekao „dà“. No tomu nije tako, ali on barem svoju nevoljkost izražava na otvoren i u stanovitom smislu hrabar način. Odnosno, preuzima odgovornost za svoje ponašanje i djeluje bez fige u džepu. Zatim, s tom dubokom iskrenošću, na kraju preispituje samog sebe, shvaća da je pogriješio i mijenja mišljenje i vraća se istim putem. On je, mogli bismo reći, *grešnik*, ali ne i *pokvarenjak*. Slušajte ovo dobro: on je grešnik, ali nije pokvarenjak. A za grešnika uvijek postoji nada u iskupljenje; za pokvarenjake je to, međutim, mnogo teže. Njegovi lažni „dà“, njegovi elegantni, ali licemjerni prividi i njegove prijetvornosti koje su mu prešle u naviku nalik su debelom „gumenom zidu“ iza kojeg se sklanja od priziva savjesti. A ti licemjeri čine toliko zla! Braćo i sestre, grešnici „dà“ – to smo svi – ali pokvarenjaci „ne“! Grešnici „dà“, pokvarenjaci „ne“!

Zavirimo sada u svoju nutrinu i, u svjetlu svega ovoga, postavimo si neka pitanja. Kad se suočim s naporom da živim poštenim i velikodušnim životom, da predano prionem uz Očevu volju, jesam li spreman reći „dà“ svaki dan, čak i ako to ima svoju cijenu? A kad to ne mogu učiniti, umijem li iskreno iznijeti Bogu svoje teškoće, svoje padove, svoje krhkosti? A kad kažem „ne“, predomislim li se? Razgovarajmo s Gospodinom o tome. Kad pogriješim, jesam li spreman pokajati se i vratiti se na pravi put? Ili se pretvaram da se ništa nije dogodilo i navučem na lice masku, brinući se samo za to kako da ostavim na druge dojam sjajne osobe i poštenjaka? U konačnici, jesam li ja grešnik, kao i svi drugi, ili u meni postoji nešto pokvareno? Ne zaboravite: Grešnici „dà“, pokvarenjaci „ne“!

Neka nam Marija, zrcalo svetosti, pomogne da budemo iskreni kršćani.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U Piacenzi je jučer blaženim proglašen don Giuseppe Beotti, ubijen iz mržnje prema vjeri 1944. godine. Bio je to pastir po srcu Kristovu, koji nije oklijevao prinijeti svoj život kako bi zaštitio povjereno mu stado. Molim pljesak za novog blaženika!

Ovih dana pratim dramatičnu situaciju u kojoj se nalaze prognanici u Gorskom Karabahu. Ponavljam svoj poziv na dijalog između Azerbajdžana i Armenije, u nadi da će razgovori između dviju strana, uz potporu međunarodne zajednice, potaknuti donošenje trajnog sporazuma koji će okončati humanitarnu krizu. Jamčim svoje molitve za žrtve eksplozije skladišta goriva koja se dogodila u blizini grada Stepanakerta.

Danas počinje mjesec listopad, mjesec krunice i misija. Pozivam se vas da iskusite ljepotu molitve

krunice, razmatrajući s Marijom Kristova otajstva i zazivajući njezin zagovor za potrebe Crkve i svijeta. Molimo za mir, u napaćenoj Ukrajini i u svim ratom ranjenim zemljama. Molimo za evangelizaciju narodâ. Molimo i za Biskupsku sinodu, koja će ovog mjeseca imati svoju prvu skupštinu na temu sinodalnosti Crkve.

Slavimo danas svetu Tereziju od Djeteta Isusa, svetu Malu Tereziju, svetu zagovornicu. Dana 15. listopada bit će objavljena apostolska pobudnica o njezinoj poruci. Utječimo se u molitvi svetoj Maloj Tereziji i Gospi. Neka nam sveta Mala Terezija pomogne da imamo vjeru i radimo za misije.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja. Osobito pozdravljam skupinu vjernika iz svetišta Djevice Otkrivenja u Tre Fontane u Rimu, vjernike iz jedne župe u Cataniji, krizmanike iz Porto Sant'Elpidija, izviđače iz Afragolea i članove bratstava Arcieri Storici i Cavalieri di San Sebastiano. Upućujem pozdrav i poticaj Nacionalnoj udruzi žena koje su operirale dojke.

Danas je ovdje pored mene – možete ih vidjeti – petero djece. Predstavljaju pet kontinenata. Zajedno s njima želim najaviti da ću se 6. studenog poslijepodne u dvorani Pavla VI. susresti s djecom iz cijeloga svijeta. Taj susret, koji se održava pod pokroviteljstvom Dikasterija za kulturu i obrazovanje, imat će za temu „Učimo od dječaka i djevojčica“. To je susret kojem je cilj očitovati san svijetu: vratiti se tome da budemo čistog srca kao djeca, zato što Kraljevstvo Božje pripada onima koji su poput djece. Djeca nas uče jasnoći odnosâ i spontanom prihvaćanju stranaca i poštivanju svih stvorova. Dragi djeco, očekujem sve vas kako bih i ja učio od vas.

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i vidimo se!